

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. november 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. április 19. napján kihirdetett 42.Kb.8/2017. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező része A/2. pontjában írt egészséget veszélyeztető cselekményét a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisítása büntettének minősíti.

I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

II.r. vádlottat bűnösnek mondja ki a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntettében, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék meghamisításának büntettében.

Ezért **II.r.** vádlottat - halmazati büntetésül - 1 (egy) év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 50 (ötven) napi tétel, napi tételenként 1000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtását e vádlott vonatkozásában 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

II.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az 50.000,- (ötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

II.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

II.r. vádlottat kötelezi az elsőfokú eljárás során vonatkozásában felmerült 33.560,- (harmincháromezer-ötszázhatvan) forint bünyügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy anyja neve helyesen:

Az ítélet ellen az ügyész, **II.r.** vádlott és védője fellebbezést jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. április 19. napján kihirdetett 42.Kb.8/2017. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 185. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetében, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisításának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. Kötelezte az **I.r.** vádlottat 8160,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben **II.r.** vádlottat az ellene a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette, továbbá a Btk. 186. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett arról, hogy az ügyben felmerült további 33.560,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre az **I.r.** vádlott vonatkozásában három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a 2/A. és 2/B. vádpontban vád tárgyává tett cselekmény téves jogi minősítése miatt, a Btk. 186. § (1) bekezdésének c.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntette jogi minősítés helyett a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntette jogi minősítés megállapítása és ebben való bűnösség kimondása végett jelentett be fellebbezést. **II.r.** vádlott terhére az ítélet kihirdetését követően nyomban előterjesztette jogorvoslati nyilatkozatát, a Btk. 185. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetében, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntetében való bűnösség megállapítása és próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés kiszabása végett.

Az elsőfokú tárgyaláson az **I.r.** vádlott és védője felmentés érdekében terjesztett elő fellebbezést, míg a **II.r.** vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

Az elsőfokú katonai ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az ítélet az 1998. évi XIX. törvény 351. § (2) bekezdés b.) és d.) pontja alapján megalapozatlan, mert **I.r.** vádlott vonatkozásában a tényállást hiányosan állapította meg, míg **II.r.** vádlott vonatkozásában nem állapított meg tényállást, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ennek eredményeképpen **I.r.** vádlott vonatkozásában helytelenül minősítette a vádirat által terhére rótt, a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntettét a Btk. 186. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisítása büntettének, valamint ezen megalapozatlansági ok miatt mentette fel **II.r.** vádlottat az ellene emelt, a Btk. 185. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntettének, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntettének vádjá alól. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács törvénysértően zárta ki a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékokat, valamint **II.r.** vádlott gyanúsítottai vallomását a bizonyítékok köréből. Álláspontja szerint továbbá a Btk. 186. § (1)

bekezdés b.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntette vonatkozásában valóban nem használható fel a titkos információ gyűjtés eredménye, erre vonatkozóan azonban a házkutatások során lefoglalt termékek, illetve az azokra vonatkozó szakértői vélemény, valamint azok értékesítésére, és **II.r. vádlott** aktív elkövetési magatartására vonatkozóan **II.r. vádlott** által tett gyanúsított nyilatkozat bizonyítékul szolgál. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény 376. § -a alapján helyezze hatályon kívül **I.r.** vádlott vonatkozásában a Btk. 186. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntette részében született ítéletet, valamint **II.r.** vádlott vonatkozásában a felmentő ítéletet és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.405/2018/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését eltérő tartalommal tartotta fenn, míg a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, mert a Be. 592. § (2) bekezdés a.), c.) és d.) pontja alapján hiányos, illetve iratellenes, továbbá téves ténybeli következtetést tartalmaz, azt a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján **II.r.** vádlott bizonyítási eljárás részévé tett gyanúsított vallomása alapján az átiratban írtak szerint korrigálni szükséges. Kifejtette, hogy az ekként kiegészített tényállás azonban már mindenben mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Álláspontja szerint a mérlegelésen alapuló tényállást támadó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre. Rámutatott, hogy az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett az **I.r.** vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor az egészségügyi termék hamisításának a Btk. 186. § (1) bekezdés c) pontja szerinti „az indokolatlan mennyiséget megszerez” fordulatát állapította meg a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontja szerinti „hamisított, illetve nem engedélyezett egészségügyi termékkel kereskedik” fordulat helyett. Részletesen kifejtette, hogy mi okból tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor nem találta felhasználhatónak a titkos információgyűjtés eredményét a **II.r.** vádlott vonatkozásában. Ebből következően tévedett akkor is, amikor a **II.r.** vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján egészítse ki, illetve helyesbítse, az ítéletet a Be. 606. § (1) és (2) bekezdés alapján változtassa meg és az **I.r.** vádlott cselekményét minősítse a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisítása büntettének. Ezzel együtt **II.r.** vádlottat mondja ki bűnösnek bűnsegédként, a Btk. 185. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő üzletszerűen elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntettében. A **II.r.** vádlottal szemben a Btk. 37. § (2) bekezdés a.) pontja alapján börtön fokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdés alapján próbaidőre függessze fel. Állapítsa meg, hogy a **II.r.** vádlott - végrehajtás esetén - a Btk. 38. § (2) bekezdés a.) pontja szerint a büntetés 2/3-ad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható, továbbá kötelezze a **II.r.** vádlottat az eljárás során felmerült 33.560,- forint bűnügyi költség megfizetésére is. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az **I.r.** vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az **I.r.** vádlott felmentését, másodlagosan - amennyiben az ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt - a büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárása során jogszabályt helytelenül alkalmazott, egyes személyi bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelt, tényből tényre helytelen következtetést levonva állapította meg a tényállást és az **I.r.** vádlott bűnösségét. Kifejtette e körben, hogy az elsőfokú katonai tanács a hivatalbóli bizonyítás során túlterjeszkedett a Be. 164. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak alapján tőle elvárható kötelezettségén, olyan bizonyítási eszközök beszerzése iránt intézkedett, melyre ügyészi indítvány nem került előterjesztésre, a titkos információgyűjtés anyagát pedig jogsértően használta

fel bizonyítékként. Kiemelte, hogy a Btk. 185. §-ába ütköző teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetnének alapesete csak látszólag valósul meg, amennyiben bárki más részére kínál, átad, forgalomba hoz sportteljesítmény céljára a (6) bekezdésben írt, a sportbeli dopping nemzetközi egyezmény I. számú mellékletének kihirdetéséről szóló kormányrendeletben nevesített terméket. Ugyanakkor álláspontja szerint nem lehet eltekinteni a jogszabályalkotó azon szándékától, hogy milyen jogi tárgyat kívántak e cselekmény szankcionálásával megóvni. E körben utalt az Alkotmánybíróság 47/2000. (XII.14.) számú határozatára, mely álláspontja szerint csupán a versenyszerű vagy hivatásszerű sporttevékenység körében, ill. ezekkel összefüggésben kifejtett már felsorolt magatartásokat tartotta büntetőjogilag szankcionálандónak. Érvelése szerint elkerülhetetlen annak vizsgálata, hogy mit tekinthetünk sportteljesítménynek e bűncselekmény megvalósulásának megítélésekor. Amennyiben tehát **I.r.** vádlott adott is át a nemzetközi egyezmény szerinti „tiltott” szert, úgy vizsgálni kell, hogy ez valójában a sportteljesítmény fokozását célozta-e. Kifejtette, hogy a nemzetközi egyezményből kitűnik, hogy az elsődlegesen és alapvetően a sporttevékenységre, a sportolók védelmére szolgál. Ezzel kapcsolatosan idézte a sportról szóló 2004. évi I. törvény 1. § (1) bekezdésében rögzített, a sportolóra, valamint a (2) bekezdésében rögzített, a sporttevékenységre vonatkozó definíciót, továbbá kiemelte, hogy bármilyen sporttevékenység fogalmi eleme, hogy meghatározott szabályok (ún. játékszabályok) keretében menjen végbe. Álláspontja szerint pedig ebből az következik, hogy a játékszabályok nélküli szabadidős tevékenység nem tekinthető sporttevékenységnek, így ezzel összefüggésben a sporttevékenység fokozása, mint elkövetési cél sem értelmezhető. Mindezeket figyelembe véve védence magatartása elsődlegesen nem tényállásszerű, másodlagosan nem bizonyított. A bizonyítékok jogsértő felhasználása körében azzal érvelt, hogy a Be. 206/A. § -ában rögzített feltétel jelen eljárásban nem teljesült, tekintettel arra, hogy az információgyűjtő szerv késlekedett a feljelentés megtételével, nem tett eleget a feljelentés nyomában történő megtétele követelményének, figyelemmel arra, hogy a feljelentésben rögzített első közlemény 2015. február 25-én kelt, míg az utolsó 2015. március 15-én, a feljelentés megtételére azonban csak 2015. április 20-án került sor. Álláspontja szerint továbbá az elsőfokú bíróság adós maradt annak kifejtésével - ez okból az ítélet indokolása hiányos -, hogy mi alapján állapította meg a bűncselekmény minősített alakzatának elkövetését, önmagában ugyanis az, hogy az **I.r.** vádlott egy-egy alkalommal az igényeket előzetesen felmérve megelőlegezte a vételárat, sem kereskedésnek, sem üzletszerű tevékenységnek nem tekinthető. Példaként utalt a 01-01560-01 azonosító számú közleményre, amelyből semmilyen módon nem következtethető ki, hogy milyen termékről esik benne szó, így az sem, hogy tiltott teljesítményfokozó szerről. Érvelt azzal is, hogy egyetlen termék esetében sem került kimutatásra, hogy a hivatalos vételárát meghaladó összegért, haszonnal adta tovább a vádlott az adott termékeket. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság erre vonatkozó indítvány hiányában rendelt el bizonyítást, amikor írásban kereste meg a ... Patikát és kért be tőle adatokat **I.r.** vádlottal kapcsolatban, illetve **II.r. vádlott** esetében is törvénysértően, indítvány nélkül kért adatokat a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karától. A bíróság erre vonatkozó indítvány hiányában a Be. 75. § (1) bekezdésében írt rendelkezést megsértve, feladatkörén túlterjeszkedve rendelt el bizonyítást. Végezetül sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete annak kellő indokolását sem tartalmazza, hogy mi alapján állapította meg, hogy mely egészségügyi termék, vagy hamisított gyógyszernek minősülő szer tekintetében, mi alapján állapította meg, hogy azok mennyisége eléri az indokolatlan kereskedelmi mennyiséget. E körben utalt **tanú1** tanú vallomására, mely szerint egyes termékek kúraszerű alkalmazása miatt adott esetben nagyobb mennyiség tartása sem tekinthető indokolatlannak. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg és az **I.r.** vádlottat mentse fel, másodlagosan pedig a tényállás megváltoztatása mellett helyes minősítés alapján a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratban tett indítványát a II.r. vádlott vonatkozásában kiegészítette, egyebekben az átiratban írtakat fenntartotta. Összességében kiemelte, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárása során a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. A bizonyítékokat kellő alaposággal megvizsgálta, indokolási kötelezettségének is eleget tett, a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Kifejtett álláspontja szerint vizsgálni kell, hogy a megállapított tényállás a Btk. 592. § (1) és (2) bekezdésében rögzített megalapozatlansági ok valamelyikében szenved-e, amennyiben igenlő a válasz, vizsgálni kell, hogy ez a megalapozatlanság kiküszöbölhető-e. Jelen ügy sarkalatos pontját képezte a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága és bizonyítékként történő értékelhetőségének vizsgálata. E körben érvelése szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor kirekesztette a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés eredményét és ezzel összefüggésben a II.r. vádlott gyanúsítottai vallomását, tekintettel arra, hogy a titkos információgyűjtés eredménye jelen ügyben bizonyítékként felhasználható, ennek törvényi feltételei fennállnak. A titkos információgyűjtés eredményének tartalmából ténybeli következtetés vonható le, ebből pedig megnyílik a lehetőség arra, hogy a bíróság jogkérdésben, nevezetesen a bűnösség kérdésében is megalapozottan tudjon dönteni. Érvelése szerint mindezekből következően az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás részben megalapozatlan, ez azonban az iratok tartalma és a titkos információgyűjtés eredménye alapján - amit az elsőfokú katonai tanácsa a bizonyítási eljárás részévé tett - orvosolható, a tényállás az átiratban írtaknak megfelelően kiegészíthető a másodfokú eljárásban. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a II.r. vádlott cselekvőségére vonatkozó tényállítások szerepelnek az elsőfokú bíróság által rögzített történeti tényállásban is, csupán az elsőfokú bíróság ebből levont jogi következtetése hibás. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 185. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette mellett - helyesen - a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisítása büntetében, míg II.r. vádlott bűnösségét - az átiratban írtakat kiegészítve - a Btk. 186. § (1) bekezdés b.) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntetében is állapítsa meg. Ezek alapján pedig a II.r. vádlottat -halmazati büntetésül- a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönbüntetésre ítélje, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdésében írtak szerint próbaidőre függeszse fel. Nyomatékosította, hogy az ügyészség nem lát törvényes indokot a Btk. 102. § (1) bekezdésében rögzített előzetes mentesítés alkalmazására egyik vádlott vonatkozásában sem. I.r. vádlott esetében azért nem, mert olyan bűncselekményt követett el, melynek - a bűnüldöző hatóság tagjaként - a megakadályozása lett volna a hivatásbeli kötelezettsége, míg a II.r. vádlott esetében azért nem, mert szakképzettségénél fogva tisztában volt az eljárás tárgyát képező szerek rendkívüli egészségkárosító hatásával. Az a személy pedig, aki ilyen szakképzettséggel rendelkezik és ennek ellenére ilyen jellegű bűncselekményt valósít meg, méltatlan az előzetes mentesítésre.

Az I.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését, valamint a fellebbezés írásbeli indokolásában előadottakat maradéktalanul fenntartotta, azt nem látta szükségesnek sem kiegészíteni, sem megismételni. Továbbra is vitatta a titkos információgyűjtés eredményének jogszerű felhasználását. Másodlagosan az ítélet enyhítését indítványozta az I.r. vádlott vonatkozásában azt szem előtt tartva, hogy időközbeni lemondására tekintettel már nem hivatásos katona, másrészt pedig azért, mert nem rendelkezik a II.r. vádlottéhoz hasonló egészségügyi végzettséggel.

A II.r. vádlott védője is vitatta a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát és nyomatékosította, hogy a II.r. vádlott a kihallgatása során nem önállóan, hanem a jogszabály által kizárt bizonyíték ismertetése után tett vallomást, így ez a vallomása nem értékelhető bizonyítékként. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I.r. és a II.r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjükhöz.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú határozatot és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Az 1998. évi XIX. törvény 291. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a vallomást tenni nem kívánó II.r. vádlott nyomozás során tett vallomását. Törvényesen, az 1998. évi XIX. törvény 287. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően járt el akkor is, amikor a tárgyalás anyagának ismertetésével megismételte az eljárást a 2017. november 23-i tárgyaláson, a jogosultaknak megfelelően biztosította az ezzel kapcsolatos kérdezési és észrevételezési jogát.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a rendelkezésre álló egyéb, a tárgyaláson ismertetett bizonyítékokra, így a titkos információgyűjtés eredményére, a szakértői véleményre, a házkutatási jegyzőkönyvekre, az egyéb okirati bizonyítékokra és a tanúvallomásokra alapította.

Az I.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást. A bírósági eljárás során csatolta írásbeli vallomását, melyben előadta, hogy bűnösnek nem, csupán hibásnak érzi magát abban, hogy testépítő hobbijának megszállottan alávetette magát és kellő körültekintés nélkül járt el a különféle szerek, táplálék-kiegészítők beszerzése során. Előadta, hogy hivatásos rendőrként fokozott idegi és fizikai igénybevételnek volt kitéve, ezért, hogy ennek meg tudjon felelni, évek óta folyamatosan edzette a fizikumát, ez a szenvedélyévé vált, mint sok kollégájának is. Ez a szenvedélye nem csupán napi jelentős fizikai igénybevétellel járó edzéssel, hanem egy magukra erőltetett életmóddal is jár, amiben minden étkezés pontosan megtervezett, vagyis az, hogy mikor, mit és mennyit esznek. Nem vitatta, hogy néhány kollégája kérésére részükre is vásárolt a megbízásukból a testépítésben használatos szert, azonban ezt nem üzletszerűen tette, illetve ezekkel a szerekkel nem kereskedett. Tagadta, hogy akár **tanú2**, akár **tanú3**, akár **tanú4** részére tiltott teljesítménynyelvező szert, vagy hamis egészségügyi terméket adott volna át. Kijelentette, hogy a Strombafortot ő kívánta kúraszerűen alkalmazni. Nem vitatta, hogy rendkívülinek tűnik a beszerzett Kamagra mennyisége, de arra hivatkozott, hogy ez kapcsolatban van a testépítéssel. Utalt arra, hogy nem tudta, hogy az interneten megismert és Magyarországon is nyíltan reklámozott és értékesített szerek saját célra történő beszerzése és fogyasztása bűncselekményt valósít meg. Utalt arra, hogy a Proviron, Mesterolone és Cialis készítmények gyógyszerárban is megvásárolható termékek és bár arra nem emlékezett, hogy azokat hol szerezte be, de nem merült fel benne, hogy azok hamisított egészségügyi termékek lennének.

II.r. vádlott a nyomozás során a 01-10990-01 számú, 2015. március 11. napján készült közlemény elé tárását követően elismerte, hogy a hangfelvételen ő és élettársa, az I.r. vádlott hallható, a beszélgetés során említett **G** pedig a korábbi élettársa, aki testépítéssel foglalkozott. Nem vitatta, hogy tudomással bírt arról, hogy a beszélgetés során említett 5 „Stana” gyógyszerárban nem kapható, interneten rendelhető, ezt a volt élettársától, **tanú5-től** tudta. Ezekről a szerekről azonban azt nem tudta, hogy tiltott szerek, egyetemi tanulmányaiból csupán annyit tudott róluk, hogy az egészségre károsak. Tudomással bírt teljesítménynyelvezőkről és potencianövelőkről, azokat a házkutatás során meg is találták náluk. Tisztában volt azzal is, hogy a Kamagra potencianövelő, az összes többi teljesítménynyelvező szer volt. Elmondta azt is, hogy ő próbált távol maradni ezektől a szerektől és az I.r. vádlottat is igyekezett lebeszélni róluk. Nem vitatta, hogy előfordult olyan eset,

hogy ő maga vitte az I.r. vádlottnak a munkahelyére az általa kért szereket. Azt is tudta, hogy az I.r. vádlott ezeket a szereket nem ajándékba adja, bár a pénzügyi vonzatáról nem volt tudomása. Egy esetre is hivatkozott, amikor a lakóhelye közelében Kamagrárt adott át egy férfinak.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlottak védekezésének ellenőrzésére tanúkat hallgatott ki, hivatalból bizonyítékokat szerzett be, ismertette a releváns okirati - köztük kiemelten a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos - bizonyítékokat, valamint a szakvéleményt.

E körben mutat rá a másodfokú bíróság, hogy nem foghat helyt az I.r. vádlott védőjének az 1998. évi XIX. törvény 75. § (1) bekezdésében írt rendelkezések sérelmére alapított kifogása. A Be. 75. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti a hatóságok azon kötelezettségét, hogy a bizonyítási eljárás során mindent megtegyenek annak érdekében, hogy a tényállást alaposan, hiánytalanul és a valóságnak megfelelően igyekezzenek megállapítani. A törvény nem támasztja követelményként az objektív igazság hiánytalan megállapítását, ugyanakkor az objektív valóság megállapítására való törekvésnek azért van megkülönböztetett jelentősége, mert minél közelebb kerül a hatóság az objektív igazsághoz, annál megalapozottabb lesz az igazságszolgáltatás eredménye. A törvényi szabályozás fenntartja a magyar büntetőeljárás jog azon alapelvét, amely szerint az állam büntető hatalmának érvényesítése során a hatóságok az alapos gyanú fennállása esetén hivatalból indítanak büntetőeljárást és hivatalból járnak el, melynek során az adott hatóság hivatalból köteles a valóság bizonyítására. Ez alól a bíróság sem kivétel a bizonyítási eljárás során annak ellenére, hogy az 1998. évi XIX. törvény 4. §-a egyértelműen rögzíti, hogy a vád bizonyítása a vádlót terheli. Az a kötelezettség, amely a tényállás hiánytalan, alapos és a valóságnak megfelelő tisztázását írja elő, az ugyanúgy vonatkozik a bírósági eljárásra, mint az azt megelőző nyomozati vagy ügyészi szakra. Ez egyben azt is jelenti, hogy a bíróság egyrészt nincs kötve az ügyészi indítványokhoz, de az ügyészi indítványok hiánya sem mentesíti bizonyos bizonyítási cselekmények elrendelése és lefolytatása, vagyis a hivatalból való bizonyítási kötelezettsége teljesítése alól.

Nem járt el tehát törvénytől az elsőfokú katonai tanács, amikor hivatalból, az 1998. évi XIX. törvény 71. § (1) bekezdése alapján adatkérés céljából - a vádlottak védekezésének ellenőrzése érdekében - megkereséssel élt a ... Patika, illetve a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kara felé.

Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldal negyedik bekezdésétől a 11. oldal végéig ismertette, majd a 12. oldaltól a 17. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Kellő indokát adta annak, hogy az I.r. vádlott bűnösségét milyen bizonyítékokra alapította, azokat hogyan értékelte. Ezért nem áll fenn a Be. 609. § (2) bekezdés d.) pontjában megfogalmazott eljárási szabálysértés.

A bizonyítékértékelő tevékenységével kapcsolatban azonban a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint - osztva részben az elsőfokú katonai ügyész, részben pedig a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját - az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor a II.r. vádlott vonatkozásában a bizonyítékok köréből kizárta a titkos információgyűjtés eredményét, valamint II.r. vádlott gyanúsítottai vallomását.

A Be. 872. § (1) bekezdés alapján a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.

Ennek megfelelően az 1998. évi XIX. törvény 206/A. §-a az irányadó. A 206/A. § (2) bekezdés a./ pontja értelmében a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményezi az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a

büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, ha a./ a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre, illetve nem megjelölt bűncselekményre vonatkozik.

A nyomozati iratok 9. naplószáma alatt található a Nemzeti Védelmi Szolgálat feljelentése, amelyben kezdeményezte - többek között - **II.r.** vádlott vonatkozásában a tiltott teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette vonatkozásában a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználására való alkalmasságának megállapítását.

Az 1998. évi XIX. törvény 206/A. § (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés szerinti felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyész 72 órán belül a nyomozási bíróhoz fordul. A Központi Nyomozó Főügyészség a feljelentést követő második napon, 2015. április 22. napján indítványt tett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához - többek között - **II.r.** vádlottal szemben is a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítása érdekében. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. május 11-én hozott BKbny.I.17/3/2015. számú végzésével a **II.r.** vádlott vonatkozásában a tiltott teljesítményfokozó szerrel visszaélés tekintetében a titkos információgyűjtés eredményét a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra alkalmasnak találta, majd ügyészi indítványra a 2015. július 03. napján hozott BKbny.I.30/2/2015. számú végzésével az I. és **II.r.** vádlottakkal szemben engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítási eszközként történő felhasználását a Btk. 185. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette vonatkozásában.

Ugyan a nyomozási bíró döntése nem köti a perbírót, azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor e bizonyítékok törvényessége vizsgálatánál arra a következtetésre jutott, hogy a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel a **II.r.** vádlottal szemben. Ugyanis a korábban kifejtettek alapján az eredetileg az I.r. vádlottal szemben elrendelt titkos információgyűjtés terhelő adatait a **II.r.** vádlott vonatkozásában is fel lehet használni a tiltott teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette tekintetében, s ekként felhasználható bizonyítékként a titkos információgyűjtés eredményének elé tárása után tett gyanúsítottai vallomása is a **II.r.** vádlottnak.

Az I.r. vádlott védőjének a titkosszolgálati eszközökkel beszerzett bizonyítékokkal kapcsolatban előterjesztett kifogásaira utalva hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy következetes gyakorlata szerint a haladéktalanságot (nyombaniságot) a felhasználni kívánt információ megszerzésének időpontjától kell számítani, azt minden esetben az adott ügyre vonatkozóan kell megállapítani. Jelen ügyben az első terhelő adatot tartalmazó közleménytől (2015. 02. 26.) a feljelentés megtételéig (2015. 04. 20.) nem telt el két hónap, és a feljelentés megtételére is még az engedélyezett határidőn (2015. 05. 18. 16.00) belül került sor, ezért jelen ügy bonyolultságára és a 21 közlemény feldolgozás-igényére is figyelemmel nem sérült és nem is sérülhetett a haladéktalanság követelménye. Mindezek alapján tehát a másodfokú bíróság nem értett egyet a védelemnek a titkosszolgálati eszközökkel beszerzett bizonyítékokkal összefüggésben előterjesztett eljárásjogi kifogásaival.

Fentiek alapján nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács azon álláspontját, miszerint a titkos információgyűjtés eredménye **II.r.** vádlott tekintetében egyik vád tárgyává tett bűncselekmény bizonyítására sem alkalmas. Nem osztotta továbbá azon álláspontját sem, miszerint **II.r.** vádlott titkos információgyűjtés során rögzített hanganyag elétárását követően tett vallomása is törvénysértő módon lett beszerezve, ezért azt ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. Miután a titkos információgyűjtés eredménye törvényes bizonyítékként felhasználható, így

a közlemény elétárását követően tett gyanúsítottai vallomás is az. A II.r. vádlott ezen gyanúsítottai vallomását a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett hanganyagok mellett alátámasztják a házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvek, az OGYÉI szakvélemény és annak kiegészítése, továbbá az I.r. vádlott telefonjának memóriájából kiexportált SMS üzenetekről készült hivatalos feljegyzés is.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélete 3. oldal hatodik bekezdésétől az 5. oldal harmadik bekezdéséig a bizonyítékokkal összhangban I.r. vádlott tekintetében terhelő történeti tényállást állapított meg.

Az I.r. vádlott és védője által a felmentés érdekében bejelentet fellebbezés nem alapos, az ügyészi fellebbezés azonban megalapozott.

A másodfokú katonai tanács egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállás részbeni megalapozatlanságára, hiányosságára vonatkozó megállapításaival, mert álláspontja szerint a Be. 592. § (2) bekezdés a.) c.) és d.) pontja alapján hiányos, illetve iratellenes, továbbá téves ténybeli következtetést tartalmaz a II. r. vádlott vonatkozásában. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a bizonyítás részévé tett ügyiratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében rögzített tényállást annyiban egészíti ki, hogy: „**I.r. vádlott több esetben II.r. vádlott segítségével**, legalább 2015. február 25. napjától legalább 2015. március 20. napjáig rendszeres haszonszerzés végett ismeretlen személyazonosságú személyeknek kínált és adott el potencianövelő és teljesítményfokozó szereket.....”. Továbbá az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében és az 5. oldal 1. bekezdésében rögzített tényállást azzal egészíti ki az iratok tartalma alapján, hogy: „az I.r. vádlott az általa ismeretlen körülmények között megszerzett készítményekkel - melyek adott esetben nem engedélyezett egészségügyi terméknek, illetve tiltott teljesítményfokozó szerekek, hamisított gyógyszernek minősülnek - **kereskedett II.r. vádlott II. r. vádlott segítségével**.” Egyidejűleg „az amelyek együttes mennyisége eléri az indokolatlan (kereskedelmi) mennyiséget” megállapítást mellőzi.

Ugyanakkor az I.r. vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül az I.r. vádlott felmentésére, valamint a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I.r. vádlott és védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I.r. vádlott és védője fellebbezése a felülmérlegelés tilalmába ütközően eredményre nem vezethetett.

A Be. 593. § (1) bekezdés c.) pontjában írtak alkalmazásával pedig a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján a II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor az egészségügyi termék hamisításának „az indokolatlan mennyiséget megszerez” fordulatát (Btk. 186. § (1) bekezdés c.) pont) állapította meg a „hamisított,

illetve nem engedélyezett egészségügyi termékkel kereskedik" fordulat (Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont) helyett. A kifejtett védői érvelésre figyelemmel a másodfokú katonai tanács ennek alapjaként elsődlegesen a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette kapcsán az alábbiakra kíván rámutatni.

A Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntettét az követi el, aki sportteljesítmény fokozása céljából tiltott teljesítményfokozó szert kínál, átad, forgalomba hoz. A cselekmény védett jogi tárgya az állampolgárok - különös tekintettel a fiatalokra - egészségének védelméhez, valamint másodlagosan a sportrendezvények és az eredmények tisztaságához, befolyásmentességéhez fűződő társadalmi érdek. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a sportteljesítmény alatt érteni kell a verseny és amatőr szinten vagy szabadidős tevékenységként folytatott sporttevékenységet. Ez utóbbi fogalom definícióját egyebekben a sportról szóló 2004. évi I. törvény 1. § (2) bekezdése rögzíti, mely szerint sporttevékenységnek minősül a meghatározott szabályok szerint, a szabadidő eltöltéseként kötetlenül, vagy szervezett formában, illetve versenyszerűen végzett testedzés, vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja. Ahhoz nem fér kétség, az I.r. vádlott sem vitatta, sőt, írásbeli vallomásában kifejezetten arra hivatkozott, hogy évek óta - szabadidejében, napi szinten - testépítéssel foglalkozott, az már a szenvedélyévé vált, ez kihatott a szigorú rend szerint folytatott étkezési szokásaira is. A testépítés pedig, mint sportág már a 18. század végén létrejött. Az I.r.védő által hivatkozottakkal szemben rámutat a másodfokú bíróság, hogy azt nyilvánvalóan senki nem vitatja, hogy a futás például sporttevékenység, annak ellenére, hogy nem „játékszabályok” mentén üzhető. A fentieken túlmenően a jelenlegi szabályozás célja nem a teljesítményfokozás vagy a doppingolás pönalizálása, hanem az ezt lehetővé tevő anyagok, szerek előállításának és forgalmazásának tiltása. A törvény indokolása is akként fogalmaz, hogy a teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetőjogi fenyegetettségének megteremtésével nem a doppingszer felhasználása ellen kíván fellépni, hanem a szabadidős sportban is széles körben elterjedt, számos mellékhatást kiváltó és egészségkárosodást okozó anabolikus szerek, peptid hormonok, növekedési faktorok és rokonvegyületeik, hormon antagonisták és modulátorok közé tartozó, a sportbeli dopping elleni nemzetközi egyezmény kihirdetéséről szóló 99/2007. (V.8.) Kormányrendelet I. számú mellékletében nevesítve szereplő szerek terjesztésének a visszaszorítását célozza. A törvény nem a tiltott teljesítményfokozó szert alkalmazókat bünteti, hanem az ilyen szerek előállítását, forgalmazását, bárminemű terjesztését szankcionálja, az elkövetői kör is közülük kerülhet ki. A BDT 2011.2478. számú elvi döntés alapján is az a következtetés vonható le, hogy a testépítés a Btk. 185. § -ban pönalizált teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntettének hatálya alá tartozó sporttevékenység. A Btk.185. § (6) bekezdése nyújt eligazítást arról, hogy e törvényhely alkalmazásában mi minősül tiltott teljesítményfokozó szernek. Az I.r. vádlott védője által hivatkozott 47/2000. (XII.14.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 283/B. §-a alkotmányellenes, ezért azt megsemmisítette (visszaélés teljesítményfokozó szerrel vagy módszerrel). Az Alkotmánybíróság azonban rámutatott arra, hogy az akkori büntetőjogi norma csupán a határozatban ismertetett alaki hiányosságok okából volt alkotmányellenesnek tekinthető. Az új szabályozásnak, törvénynek eleget kellett tennie a nemzetközi és uniós kötelezettségeknek, egyidejűleg megfontolva az Alkotmánybíróság határozatában foglaltakat. Az új szabályozás pedig a 2012. évi C. törvény 185. §-ban öltött testet, mellyel Magyarország eleget tett a 2009/371/IB. Tanácsi határozatnak (Europol) az Europol tevékenységi körébe tartozó bűncselekményeket tartalmazó mellékletében megtalálható a hormontartalmú anyagok és más, növekedésserkentők tiltott kereskedelme tekintetében szükséges szabályozási kötelezettségének. Az új szabályozás alapján pedig a teljesítményfokozó szerekkel való visszaélésszerű cselekményekkel szemben a törvény alapján lehetővé vált a büntetőjogi fellépés, kiemelten a terjesztői, kereskedői típusú magatartásokkal szemben.

A titkos információgyűjtés során a teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette vonatkozásában törvényesen beszerzett bizonyíték, a hanganyag alapján - melyet az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás anyagává tett - kétséget kizáró módon megállapítható a kereskedelmi jellegű tevékenység. A telefonlehallgatási anyagokat nem kiragadva, hanem összességében kell értékelni, mert azok összességükben mutatják meg az elkövetési technikát. A 2015. február 26-i 01-1560-01 számú közleményben az hangzik el, hogy I.r. vádlott nem akar befektetni úgy, hogy rajta maradjon. A befektetés kifejezés köztudomásúan egy jövőbeni haszon reményében történik. Továbbá ugyanezen közlemény "árban alámenne", sőt, a kapcsolat által közöltek alapján ő ennek függvényében kalkulál. Mindezen kijelentésekből az állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy az I.r. vádlott szabadon határozhatta meg az értékesítésre szánt termék vételárát, az igénytől függően kalkulálni is tudott az eladási áron, nyilvánvalóan úgy, hogy mindenkinek megérje az ügylet. Ugyanilyen tartalmú a 01-01578-01 számú közlemény is, melyben I.r. vádlott közli az őt hívó féllel - akinek „szemes takarmányra lett volna szüksége”-, hogy „majd kalkulál és mond egy jó árat”. Ez pedig azon védekezésével szemben, miszerint mindent a beszerzési áron, haszon nélkül adott tovább, szintén kereskedelmi tevékenységre utal. Összességében a hangfelvételek szövegének nyelvtani értelmezése alapján kétséget kizáró módon megállapítható az is, hogy az I.r. vádlott a kereskedelmi jellegű tevékenységével rendszeres haszonszerzésre törekedett, amelyhez a II.r. vádlott nyújtott részére segítséget.

A teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette tekintetében a fentiek alapján törvényesen beszerzett bizonyíték a titkos információgyűjtés során felvett hanganyag. A II.r. vádlott cselekvőségét jól példázza a 01-10990-01 közleményazonosítójú, 2015. március 11. napján 17:41 perckor rögzített beszélgetés is, melyben **II.r. vádlott** hívja az I.r. vádlottat és elmondja neki, hogy a **G**-féle cucc most jött meg, a csomagban 100 Provinax, 5 "Stana", 1 Metanox és 1 Oxa-nak kell lennie. Ezek közül a „Stana” a Stanazolol nevű anabolikus szteroid köznapi elnevezése, melyet a 99/2007. (V.8.) Kormányrendelet I. számú mellékletében a mindenkor tiltott szerek között nevesített vegyület, tiltott teljesítményfokozó szer. A 01-11239-01 közleményazonosítójú beszélgetés alapján ugyanezen a napon, 18:52 perckor hívja ismét a II.r. vádlott az I.r. vádlottat és találkozót beszélnek, melyre a II.r. vádlott elviszi az I.r. -nek azt, amit „**G** adott”. A II.r. vádlott nyomozás során tett vallomásának bizonyítékként való értékelésével kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a II.r. vádlott a „**G**” nevű személyben a korábbi élettársát, **tanú5-t** azonosította, aki hozott számára a vallomása alapján „ilyen szereket”. Az „ilyen szerek”-ről pedig a II.r. vádlott kétséget kizáró módon tudnia kellett és tudta is, hogy teljesítményfokozók, az elsőfokú katonai tanács megkeresésére a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kara által adott és a bizonyítási eljárás részévé tett tájékoztató alapján. Ez ugyanis rögzíti, hogy **II.r. vádlott** 2011. 09.01. és 2015. május 4. között végezte tanulmányait az Egészségügyi gondozás és prevenció alapszakon, Népegészségügyi ellenőr szakirányon alapfokozatot és Népegészségügyi ellenőr szakképzettséget szerzett. Gyógyszertani ismereteket a Klinikai alapismeretek I. és II. tantárgyak keretében tanult két féléven keresztül. Az anabolikus szerekre vonatkozóan mélységében külön nem szólt a tantárgy, azonban a veszélyeiről, mellékhatásairól kiemelten beszéltek az oktatók. Azt, hogy a veszélyekkel tisztában volt a II.r. vádlott, saját gyanúsítottai vallomása is alátámasztja, nyilván ez indokolhatta azon előadását, hogy „igazából megpróbáltam távol maradni ezektől a szerektől és igazából a **I.r. vádlottat** is próbáltam lebeszélni ezekről.” A rendszeres haszonszerzésre törekvési szándék, az üzletszerűség megállapítható ugyanezen vallomása alapján is, mely szerint tudta, hogy az I.r. vádlott „ezeket a szereket nem ajándékba adja”. Nem vitatható továbbá, hogy az I.r. vádlott egyezkedett az eladási árról, a nagyobb profit reményében. Az üzletszerűség megállapításának feltétele a rendszeres haszonszerzésre törekvés, ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy a haszonnak realizálnia is kell, illetve egyetlen megélhetési forrásként szolgál a bűncselekmények elkövetése. Jelen ügyben a

tartósság céljával, rendszeres haszonszerzésre, illetve rendszeres mellékkereset elérésére törekedett az I.r. vádlott a II.r. vádlott segítségével, terhükre az üzletszerű elkövetés kétséget kizáró módon megállapítható.

Az OGYÉI által elvégzett laboratóriumi vizsgálatok az elsőfokú katonai tanács által pótlólag beszerzett vizsgálati jegyzőkönyvek az I.r. és II.r. vádlott lakásából a házkutatás során, valamint az I.r. vádlott munkahelyén tartott házkutatás során lefoglalt szerekkel kapcsolatosan a szakértői véleményekben foglaltakat teljes mértékben alátámasztották. A szakértői véleményeket az elsőfokú katonai tanács bizonyítékként értékelte, azok tartalmának megismétlése szükségtelen, az e körben kifejtett elsőbírói álláspontot osztotta a másodfokú bíróság.

Mindezekre figyelemmel **I.r.** v. r. törzsőrmester I.r. vádlott magatartása nem a Btk. 186. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntettét, hanem a Btk. 186. § (1) bekezdésének b) pontjába ütköző egészségügyi termék hamisításának büntettét valósította meg, hiszen a II.r. vádlott gyanúsítottként a nyomozás során az egészségügyi termékek vonatkozásában is nyilatkozott - önként, a törvényes figyelmeztetéseket követően - azok kereskedelmi jellegű értékesítésére. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az I.r. vádlott a tiltott teljesítményfokozó szereket a hamisított, illetve forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező egészségügyi termékekkel együtt kezelte, a kereskedői típusú tevékenység ez alapján sem csak a teljesítményfokozó szerek vonatkozásában állapítható meg. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy **tanúl** tárgyaláson tett tanúvallomása értelmében a testépítők kúraszerűen használják az anabolikus szteroidokat, a fogyasztószereket, a hormonpótló és potencianövelő szereket, ciklusokban és kombinálva. A vádlottaktól előkerült mennyiségek - ismeretei szerint - egyes szerek esetében kúrának megfeleltethetők lehetnek, de azt kizárta, hogy egy valaki használja fel egyszerre valamennyi készítményből a teljes mennyiséget. Erre tekintettel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletben rögzített tényállásból az indokolatlan mennyiségre vonatkozó megállapítást mellőzte.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **I.r.** vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező részének A/2. szám alatt rögzített cselekményét a Btk. 186. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisítása büntettének minősítette.

Tévedett tehát a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a titkos információgyűjtés eredményének és a II.r. vádlott gyanúsítottai vallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztése okán **II.r.** vádlottat - bizonyítottság hiánya miatt - felmentette az ellene a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntette miatt emelt vád alól.

A fentebb részletezett bizonyítékok, leginkább a II.r. vádlott gyanúsítottai vallomása alapján ugyanis, amelyben a saját cselekvőségét illetően ténybeli beismerő vallomást tett, az állapítható meg kétséget kizáróan, hogy ő is tisztában volt azzal, hogy a közte és az I.r. vádlott között folytatott telefonbeszélgetések során említett szerek gyógyszerárban nem kaphatók és az egészségre károsak. Képzettségénél fogva tudnia kellett és tudta is, hogy amiben részt vesz, az jogellenes, valamint azt, hogy ezeknek a szereknek az értékesítése bűncselekmény. Ennek ellenére szándékosan nyújtott segítséget az I.r. vádlottnak a tiltott teljesítményfokozó szerek, valamint a hamis, illetve

meghamisított egészségügyi termékek értékesítéséhez, az azokkal való kereskedéshez, cselekménye pedig az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítéséhez igazodik. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 185. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetében, valamint a Btk. 186. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egészségügyi termék hamisításának büntetében.

Az I.r. védő által előterjesztett enyhítést célzó fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során az I.r. vádlott vonatkozásában figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor - halmazati büntetésül - szabadságvesztés büntetést szabott ki az I.r. vádlottal szemben. Az emellett kiszabott pénzbüntetés neme és mértéke is törvényes. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint sem a szabadságvesztés tartama, sem pedig a pénzbüntetés mértéke nem eltúlzott, hiszen a törvényi minimumhoz közelít. A szabadságvesztés-büntetés próbaidejének mértéke is törvényes, az elsőfokú katonai tanács által kiszabott büntetés az I.r. vádlott esetében inkább méltányos, mint eltúlzott. Az alkalmazott joghátrány szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, azok további enyhítésére a másodfokú katonai tanács jogi indokot nem talált.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a büntetés kiszabása során **II.r.** vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a büntetlen előéletét, a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, valamint a bűnsegédi alakzatot. A másodfokú bíróság az ő esetében súlyosító körülményt nem észlelt. Mindezen bűnösségi körülményekre tekintettel a másodfokú katonai tanács úgy ítélte meg, hogy a II.r. vádlottal szemben a terhére rótt bűncselekmények jelentősebb tárgyi súlyára figyelemmel, a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérése érdekében szükséges szabadságvesztés-büntetés kiszabása. Ezért őt a Btk. 81. §-a szerinti halmazati büntetésül, a Btk. 37. § (2) bekezdés a.) pontja szerinti börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek tartamát a törvényi minimumban határozta meg. Ezen túlmenően úgy ítélte meg, hogy végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása az I.r. vádlotthoz hasonlóan a büntetési célokon túlmutató joghátrány lenne, ezért annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdése alapján felfüggesztette. A próbaidő tartamát a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt törvényi keretek között, a törvényi minimumhoz közel, kettő évben határozta meg. A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a.) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján - figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a megfelelő jövedelemmel rendelkező II.r. vádlottat haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélte -, vele szemben pénzbüntetést is szabott ki. A napi tételek számát a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a Btk. 50. § (3) bekezdésében rögzített törvényi keretek között, a 30 napos törvényi minimumhoz közel, 50 napban, egy napi tétel összegét a törvényi minimumban, 1000,- forintban határozta meg. Az így kiszabott 50.000,- forint pénzbüntetés átváltoztatásáról a Btk. 51. § (1) bekezdés alapján, míg a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett. Mindkét vádlottat a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, mivel arra - a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időben tanúsított életvitelük alapján - érdemesnek találta.

A fellebbviteli bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II.r. vádlottat az elsőfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - az I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta azzal, hogy a személyazonosító okmánya alapján az anyja neve helyesen

A fellebbezésre való jogosultság a Be. 615. § (1) bekezdésén, a fellebbezésre jogosultak köre a Be. 616. §-án alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. november 9.

. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

. Ifkovics Béla hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. november 9.

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** vádlott tekintetében 2019. április 15. napján jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2019. április 15.

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
a tanács elnöke